

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

PROVINCIAL LIBRARY MANTOBA

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса: The Provincial Library
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St
Winnipeg, Man., Canada.

Виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

Address:
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada.

PIK VII.

Ч. 126 (869).

ЧЕТВЕР, 21. ЖОВТНЯ 1926.

WINNIPEG, MAN.

THURSDAY, OCTOBER 21st, 1926.

No. 126 (869).

VOL. VIII.

Л. ТРОЦЬКИЙ І ТОВ. ПІДЧИНИЛИСЯ ПАРТІЙНІЙ ДИСЦИПЛІНІ.

Провідники опозиції у Всесоюзній Комуністичній Partії видали заяву, в якій жалують за свої виступи.

МОСКВА, 17. жовтня. — Ско-ро зрозумівши погрозу пока-рання Центральним Виконав-чим Комітетом Комуністичної Partії, про що був натяк у "Правді", Лев Троцький та ін-ші провідники опозиції в пар-тії висловили жаль за свої ви-ступи проти більшості.

В підписаній заяві, виданій сьогодні в Кремлі, головної кватирки партії, Троцький, Ка-менев, Пятаков, Зіновєв, Со-кольников і Евдокімов оголо-сили свою постанову скапути лювати, признали, що їх не-давні виступи загрожували є-

ПРЕЗ. КАЛЕС ПРОПОНУЄ ОБМЕЖИТИ ЧИСЛО ПОПІВ У МЕКСИКУ.

Мексиканська поліція арештувала римо-католицького єпископа Пуебл, 10 попів і 25 світських католиків.

МІСТО МЕКСИКО, 18. жов-тня. — Президент Калес про-понує обмежити число попів у федеральному окрузі до 90 на кожну реальну групу.

Римо-католицьке повіство робить з цього закінчення, що президент має намір повни-перевести всі точки мексикан-ської конституції, що відно-сять до церков.

МІСТО МЕКСИКО, 14. жов-тня. — На приказ уряду полі-ція арештувала Петра Веру,

МЕКСИКАНСЬКИЙ УРЯД ЗАКЛАДАЄ ШКОЛИ ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ.

В останніх часах видав більше як п'ять мільйонів доларів на будову початкових шкіл у республіці.

МІСТО МЕКСИКО, 15. жов-тня. — Мексиканський уряд ве-де в цілій країні живу акцію, щоб вирвати мексиканське на-селення з темноти й назади-цтва. В останніх часах уряд видав більше як п'ять мільйонів доларів на будову початкових шкіл.

Завдяки довгому пануванню католицького повіства, вели-ка частина мексиканського на-селення зовсім неграмотна.

Індіанське населення, яке складається з около 300 різ-

ОЛЕКСАНДРА КОЛОНТАЙ НАЗНАЧЕНА ПОСЛОМ ДО МЕКСИКА.

Обійме пост радянського повноважчого представника, який займає Станіслав Пестковський.

МОСКВА, 16. жовтня. — Оле-ксандра Колонтай, одинока жінка в світі, що займає пост дипломатичного представни-ка держави, виїждить до Мек-сика в характері радянського посла.

Вона заявила, що буде ста-ратися їхати через Злучені Держави, а коли відмовлять її віза, віділлє кораблем впрот-я Німеччини до Мексика.

Олександр Колонтай була раніш радянським послом у

ПОЛЬСЬКІ ПЕПЕСОВЦІ ПРОТИ КАБІ-НЕТУ ПІЛСУДСЬКОГО.

Генеральна рада Соціалістичної Partії ухвалила ряд резолюцій відносно свого становища до уряду.

ВАРШАВА, 19-го жовтня. — Польський урядовий бездрот-ний телеграф розіслав сьогод-ня такий комунікат:

Генеральна рада Соціалістич-ної Partії ухвалила на своєю-му вчорашньому мітінгу такі ре-золюції:

1) Рада одобрила звіти цен-трального виконавчого коміте-ту.

2) Вона сконстатувала, що попередній кабінети проф. Бар-ля не сповнили надій робіт-ничій класі й демократії, го-ловною з соціальної й економіч-ної точки погляду.

3) Посол Морачевський, со-ціаліст, вступив до теперіш-нього кабінету Пілсудського на власну відповідаль-ність, без дозволу Соціалістич-ної Partії, і помімо його

присутності в кабінеті партія буде далі реєсудно критику-вати програму й діяльність ка-бінету.

4) Одобрено рекомендації відносно нових енергічних мір проти високого кошту прожит-ку, проти безробіття і за поліпшенням життєвої столи робітничій класі й державних у-рядників.

П'ята й шеста резолюції ро-ворять, що мирна політика Польщі спричинила вибір її до ради Ліги Націй з правом по-ложеного вибору і що партійна рада привязує велику вагу до співробітництва всіх соціалі-стів в Лізі.

В шестій резолюції рада за-кликає всі партійні організації протиділати старанням знищи-ти соціалістичну єдність.

ФАШІСТИ ДАЊІ ВІСТУПИЛИ ПРОТИ СОЦІАЛІСТИЧНОГО УРЯДУ.

Данська фашістська партія видала прокламацію проти пар-ламентарної системи правління.

КОПЕНГАГА, Данія, 19. жов-тня. — Данська фашістська партія видала прокламацію проти парламентної системи правління, а також проти тепе-рішнього соціалістичного уря-ду. Прокламацію розповсю-джується по країні.

Імя фашістського провідни-ка держиться в тайні, одначе ходять поголоски, що він є од-ною з визначних осіб у дан-ській армії.

Поліція каже, що встановила зв'язок між фашістами а парті-

єю автономістів у Шлесвігу, на чолі якої стоїть К. Петерсен.

Північний Шлесвіг, принадле-жний раніш до Німеччини, був прилучений до Данії 1920 року після плебісциту, переведено-го на підставі Версальського договору. Полуднева частина Шлесвігу остала при Німеччині.

Петерсен, голова автономі-стів, був недавно засуджений на три місяці в'язниці за обмо-ву М. Стауніа, соціалістично-го прем'єра, але він висі апель і тепер є на волі.

КУШНІРІ ДЕМОНСТРУЮТЬ ПЕРЕД ШАПОЮ Е. РІЧА І КО.

Сто членів кушнірської юні в Вінніпегу парадували у вівто-рок перед шапою Е. Річа і Ко., де 40 робітників тої фірми все ще є на страйку.

Джеймс Блугерман з Торон-та, організатор страйку, зая-вив, що демонстрація буде продовжатися кожного дня.

Власник шапи Річ каже, що

не визнає юні. В його шапі продовжається праця помімо страйку частини робітників.

Всі інші шапі згодилися на домагання кушнірів і підписа-ли з ними угоди. Вони не при-знали одначе кушнірської юні.

Шапа Річа, в якій триває ча-стинно страйк, є одною з най-більших у місті.

РІЖНІ ВІСТИ

РОБІТНИКИ ПРАЩАЮТЬ СТ. ПЕСТКОВСЬКОГО.

ВЕРА КРУЗ, Мексико, 13-го жовтня. — З міста Мексика прибув суди радянський пред-ставник Станіслав Пестков-ський. Звідси він віділлє до Європи.

З нагоди виїзду Пестков-ського місцеве робітництво влаштувало йому «прощальний вечер».

На місці Пестковського ра-дянським представником у Мек-сика буде Олександр Колон-тай.

АТЕНИ, Греція, 18. жовтня. — Бувший прем'єр Венізелос видав маніфест, в якому дефі-нітивно заявив, що усувається від публичного життя.

ВІЙНА ПРОТИ РІФВ У МАРО-КУ ЗАКІНЧЕНА.

ПАРИЖ, 18. жовтня. — Міні-стер військових справ Пенде-офіційно повідомив раду мі-ністрів, що війна в Мароку ціл-ком закінчена. Він заявив, що репатріяція війська буде за-кінчена 20. листопада і що о-ставши жовніри в Мароку бу-дуть на мирній стої 1921 р.

БЕРЛІН, 18. жовтня. — Генрі Шредер і Спілкі з Лондону ве-де переговори в справі утво-рення міжнародної фінансової тростової компанії, в якій бу-ли би заступдені 10 європей-ських і американських банків для фінансування міжнародних трансакцій.

ДНІ ЮДЖИНА В. ДЕБСА ПО-РАХОВАНІ.

ЕЛМГОРСТ, Ілінойс, 18-го жовтня. — Юджін В. Дебс, славний американський соція-ліст, лежить критично хорий у санаторії в Ліндлар, куди його привезено місяць тому на-зад.

ШКАГО, 19. жовтня. — Стан здоров'я Юджина В. Дебса, американського соціалістично-го провідника, який лежить у санаторії на передмісті Шка-га, шораз погіршується і ко-жної хвили сподіються його смерті.

Дебс є хорий на нервовий розстрій, а також має ниркову незду. Він має тепер 71 років.

ВИБОРИ В ОНТЕРІО ВІДБУ-ДУТЬСЯ 1. ГРУДНЯ.

ТОРОНТО, 18-го жовтня. — Сьогодні по полудні підписа-ні розв'язання онтерійського провінційального парламенту й прем'єр Г. Говард Фергусон оголосив, що провінційальні вибори відбудуться 1. грудня. Номінації кандидатів відбу-дуться 20. листопада.

Уряд Фергусона був при вла-ді три роки й нотири місяці.

УРЯД ЮГОСЛАВІЙ ВІДТЯГНУВ РЕЗИГНАЦІЮ.

БІЛГОРОД, Югославія, 17. жовтня. — М. Узунович, який вчера зрезигнував з членами свого кабінету, сьогодня від-тягнув свою резигнацію. Міні-стерство буде далі функціону-вати й каже, що криза проми-нула. Панує одначе загальне переконання, що переміря буде тривати коротко.

ЮГОСЛАВІЮ НАВИСТИЛИ ЗЕМЛЕТРУСИ.

ТРИЕСТ, 17. жовтня. — Де-пеша з Цетинія, в Чорногорі, каже, що округ Беране в Юго-славії навістили два сильні зе-млетруси, які зробили шкоди на около мільон доларів.

Перший землетрус тривав чотири секунди, і по ньому слі-дував сильніший. Гірське на-селення втікло перед більшим землетрусом і вважають, що жертв катастрофи є лише пару.

ВЕЛИКА БУРЯ В ПРИНС ЕД-ВАРД АЙЛЕНД.

ШАРЛОТТЕТАВН, Принс Ед-вард Айлєнд, 16. жовтня. — Вчера вечером через Принс Ед-вард Айлєнд перелетіла сильна електрична буря й заробила багато шкоди в різних частях провінції. Буря була найбіль-шою за останніх кілька років.

КОМАНДАНТ КАНТОНЦВ МАЄ 34 РОКИ.

Звідомлення "Асосієтєд Прєс" з Китаю до Сан Франці-ско кажуть, що генерал Чан Кай-Шєк, головний командант кантонської революційної ар-мії, яка відносить такі великі побди над військами китай-ських реакційних генералів, має лише 34 роки й отримав перше військове вишколення в радянській військовій академії.

РОЗСТРІЛЯНО ЗА ШПІОНА-ЖУ ДЛЯ РУМУНІЙ.

БАЛТА, Молдавія, 17. жов-тня. — Сьогодні розстріляно трое Росій, між ними одну жінку, за шпіонажу в користь Румунії.

Іх обвинувачувано, що вони систематично давали румун-ському міністерству війни ін-формації про розташування Червоної армії.

РОЗПОЧАЛАСЯ БОРОТЬБА ЗА ПОСИ-ДАННЯ МІСТА ШАНГАЮ.

Губернатор провінції Чєкян, Ся Чов, збунтувався проти гене-рала Сун Чуан-Фана і наступає на Шангай.

ЛОНДОН, 18-го жовтня. — Шангайський кореспондент "Дейлі Мейл" каже, що коло Ся Чуан, 14 миль від Шангаю, розпочалася вчера боротьба між армією Ся Чова, цивільно-го губернатора провінції Че-кян, яка наступає на Шангай, а військами реакційного ге-нерала Сун Чуан-Фана.

Чужинська поліція й добро-вольці в Шангаю дістали наказ приготуватися до мобілізації.

ШАНГАЙ, Китай, 18. жовтня. — Реакційний генерал Сун Чуан-Фан, який контролює пять східних китайських про-вінцій, приготується до о-борони Шангаю перед кантон-ською революційною армією, яка наступає на місто.

На полудне від цього міста військо Сун Чуан-Фана зірвало залізничний тор і устало гар-мати здовж залізниці проти надходячих Кантонців.

Генерал Сун Чуан-Фан по-терпів в суботу дві великі по-ражки. В Кіюянгу заняв на річці Янцє його корабель з вій-ськом і амуніцією, при чому втратило життя 1,200 жовнірів. Крім цього збунтувався проти нього Ся Чов, цивільний гу-бернатор провінції Чєкян.

КАНТОНСЬКЕ ВІЙСЬКО СТІЛЯЛО НА БРИТІЙСКУ КАНОНЕРКУ.

В інших місцях китайські жовніри стріляли на британські та американські торговельні кораблі.

ШАНГАЙ, Китай, 18. жовтня. — Звідомлення з Ганкова ка-жуть, що кантонські війська стріляли на британську кано-нерку "Бі", як вона ескортува-ла британський торговельний корабель з Чянгу до Ганкова.

Канонерка почала стріляти зі своїх трицалєвих гармат і заглушила напасників. На ко-раблях не було жертв.

ГАНКОВ, 19. жовтня. — Ки-тайське військо в Чічові, над-зброєю сторожею за амери-канського кружляка "Жєну", раблі "Поян" і "Лун"во". Цей останній корабель поцілило о-коло 400 кулі. Жертв у людах не було.

ВАШИНГТОН, 18. жовтня. — Американський консуль Лак-гарт у Ганкові повідомив сьо-годні державній департамент, що 12. жовтня китайські жо-вніри стріляли на американ-ський торговельний корабель "Іпінг" і потім всіли на нього, але були проганні з корабля у-зброєю сторожею за амери-канського кружляка "Жєну".

ФРАНЦУЗЬКІ РАДИКАЛИ БУДУТЬ ПО-ПИРАТИ УРЯД ПУАНКАРЕ.

Бувший прем'єр Едвард Еріо зрезигнував з провідника партії і на його місце вибрано Моріса Сарра.

ПАРИЖ, 13. жовтня. — Зав-тра розпочинається в Бордо конференція французької ра-дикально-соціалістичної пар-тії. Напередодні конференції бувший прем'єр Едвард Еріо зрезигнував з провідника партії.

Ухвалена конференцією ре-золюція заявляє, що в ніякому випадку Франція не має пла-тити більше Злученим Держ-авам і Великій Британії, ніж во-на отримувє від своїх європей-ських довжників.

Моріс Сарра зівстав вибраний президентом партії на місці Едварда Еріо, який зрезигну-вав.

В ГАЛІФАКСІ ЗАСУДЖЕНО КАПІТАНА ІТАЛІЙСЬКОГО КОРАБЛЯ.

ГАЛІФАКС, Н. С., 18. жовтня. — Сьогодні закінчилась тут судова росправа проти М. А. Романа, капітана італійського корабля "Дорі", який на 12. ве-серня висадив незаконно на бе-ріг 129 сирійських імігрантів у Мил Ков, в Новій Скошії.

Романа засуджено на \$100 за кожне обвинувачення, вистав-лене проти нього, що разом робить \$17,500. Якщо капітан не мав би грошей заплатити кару, то йому присуджено по-30 днів в'язниці за кожне обви-

нування, разом около три роки.

Звідомлення з Оттави вказу-ють, що уряд правдоподобно забере корабель "Дорі". Капі-танові буде дозволено виїхати з Канади. Уважають, що гро-шева кара, хоч як велика, буде заплачена.

Висаджених нелегально на канадійську землю італійських імігрантів депортовано до Іта-лії, за винятком кількох, що ім-вдалося втіти.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba...

Subscription per year \$4.00 Telephone: 51 465

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство...

ВІД ГОЛОВНОГО ЗАРЯДУ

ВСІХ ВІДДІЛІВ РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА В КАНАДІ.

Дорогі Товариші і Товаришки! Дня 31 жовтня вініпегський відділ Робітничого Запомогового Товариства буде святкувати четверту річницю свого існування...

Коли ми подивимося в минуле, то побачимо, що найкращим будівництвом Робітничого Запомогового Товариства була наша преса. Першою газетою, що рознесла по цій Канаді вістку про організування в Вініпегу відділу Робітничого Запомогового Товариства...

Нині Робітниче Запомогове Товариство на тривкому шляху. Підчас останньої конвенції воно числило окоło 1,500 членів і однодумне бажання делегатів було, щоб до наступної конвенції це число подвоїлося. Нині, ще далеко до конвенції, а ми кажемо, що число вже подвоїлося. І знову-ж такі завьяємо, що найбільша заслуга в цю нашу робітничо-фармерську пресу, а "Укр. Роб. Вістї" в першу чергу...

Ця якась будувати нашу організацію. Коли-ж наша робітничо-фармерська преса будувати нашу організацію, то у відділах за це наша організація повинна будувати робітничо-фармерську пресу...

"Визначаючи заслуги нашої української робітничо-фармерської преси так у відношенню до нашої організації, як і до робітничо-фармерської справи взагалі, Конвенція постановляє, щоб так відділи, як і членство Р.З.Т., завжди підтримували та поширювали "Українські Робітничі Вістї", "Робітничо" і "Фармерське Життя".

З'являю Конвенція і надалі визнає "Українські Робітничі Вістї" органом Р.З.Т.

Конвенція постановляє, що кожний член Р.З.Т. повинен передплачувати "Українські Робітничі Вістї", а кожна членкиня повинна передплачувати "Робітничо". Кожний відділ Р.З.Т. повинен обов'язково передплачувати "Українські Робітничі Вістї", "Робітничо" і "Фармерське Життя", а також повинен назначити одного з своїх членів, або з членкинь, кореспондентом або кореспонденткою, що має час від часу дописувати до "Українських Робітничих Вістей" про діяльність та працю відділу.

Вступаючи в шостий рік свого існування, Робітниче Запомогове Товариство повинно цю резолюцію виконати. Якраз тепер, в місяці листопада, є для цього найкраща нагода. Кожний член Робітничого Запомогового Товариства повинен стати в листопаді передплатником "Українських Робітничих Вістей", кожна членкиня передплатницею "Робітничо", кожний фармерський член передплатником "Фармерського Життя".

Вам, Товариші і Товаришки, відомо вже з "Укр. Роб. Вістей", що Рада Робітничо-Фармерського Видавничого Товариства дає в місяці листопаді всім новим цілорічним передплатникам "Українські Робітничі Вістї" за два долари на рік. В інші часи року "Укр. Роб. Вістї" коштують чотири долари на рік, а цього року в листопаді лише два долари. Тож всі члени Р.З.Т., що не є ще передплатниками "Укр. Роб. Вістей", повинні скористати з цієї нагоди й стати за два долари цілорічними їх передплатниками.

Всі ті члени, які затягнули свою передплату, або які хочуть відновити передплату на "Укр. Роб. Вістї", повинні зробити це в місяці листопаді й отримати гарних книжок на половину вартості тої суми, на яку вивіривають чи відновлять передплату.

Заряди відділів повинні негайно зажадати від адміністрації "Укр. Роб. Вістей" лісти передплатників своєї місцевості і вселі неї провирити, хто з членів та членкинь не читає ще своєї преси, або затягнув передплату й вивіривати ці недостачі за час листопадової кампанії обов'язково.

Всі відділи й їх члени повинні не лише самі бути передплатниками й читати робітничо-фармерську пресу, але якнайбільше поширити її між робітничим і фармерським своїми місцевостями. Бо поширюючи свою пресу, ми поширюємо свою організацію.

Щоб успішніше цю пресову кампанію в листопаді перевести, ми кличемо всі відділи наших організацій тісно співробітничати в листопаді з іншими українськими робітничо-фармерськими організаціями, сформувати разом з ними спільні комітети, взяти активну участь у всіх підприємствах на ту цілі і взагалі працювати в листопаді для своєї преси всіма силами. Там, де таких братніх організацій нема, повинні це зробити самі відділи Р.З.Т.

Закінчуючи цей наш поклик, ми визнаємо, щоб кожний член і членкиня Р.З.Т. не тільки самі стали передплатниками, але щоб кожний член Р.З.Т. придбав в місяці листопаді нового цілорічного передплатника "Українським Робітничим Вістям", щоб кожна членкиня придбала нову передплатницю "Робітничо", а кожний фармерський член придбав нового передплатника "Фармерському Життю".

Щоб четверта річниця Робітничого Запомогового Товариства відзначилася масовим поширенням між працюючими нашої робітничо-фармерської преси!

ЗА ГОЛОВНИЙ ЗАРЯД Р.З.Т., Ю. Ляльчак, голова. О. Хоміцький, секретар.

ГОРИ ТРУПІВ НА ЯНГЦЕ.

Англійська буржуазна преса лише про гори трупів на річці Янцзи, в Китаї, з приводу недавніх кровавих подій у Ван-Сяні. "Таймс", "Чемберлейнів Делї Телеграф" і найреакційніша "Морнінг Пост", малюють "піраміди з трупів". Китайці — такий наездок різанини в Ван-Сяні, що її вчилися європейські "цивілізатори", шимтивилися за якийсь десяток своїх шляхетних офіцерів та моряків, а також за два торговельні пароплави, що їх забрав навіть не революційний, а мілітаристський (з прихильників Ву-Цей-Фу) генерал Ян-Сен.

Подробіци цього конфлікту досить відомі вже з телеграм. За деякими відомостями число вбитих у Ван-Сяні становить аж 5,000 осіб. А ось і самі факти, як їх подає кореспондент "Морнінг Пост", у числі цій газеті з 14 вересня: — "Я дїстав — лише він — один єдиний учасник певні й не перобльщені відомості про бій під Ван-Сяном. Це був найкривавіший бій за всієї історії країни, що нагадує про стародавню морську бій. "Кіа-Во" (корабель) дедалі поступав, поки дійшов цілком близько до Ван-Сяну. Згодом він скерував свої гармати проти Ван-

Сяну з таким розрахунком, що набої вибухали тільки у відстані 5 футів від горла гармати. Різни, що стала за тим, навіть не змалювати. Трупи Китайців нагромаджувалися один на один, аж поки вони скопувалися у воду... Утворилася піраміда з китайських трупів, що ввесь борт "Кіа-Во" був забризканий кров'ю... Навіть офіційне Райтгерово агентство майже такими самими словами переказує про Ван-Сянську річку. Воно, між иншим, зазначає, що бій відбувався "в стилі 18-го столїття"... Корабель "Кокрейч", що стояв поблизу, теж не мовчав. Він скерував свої гармати проти штабу генерала Ян-Сена й цілком зруйнував місто Ван-Сян. — "Було — сповідає "Морнінг Пост" — 65 стрільб. Місто одразу зачалало від краю до краю й пішло вогнем. Коли "Кіа-Во" зупинився на 5 миль далеко, леб там було вурдувало, відбиваючи подумки, що горіло... Що до жертв Ван-Сянського розгрому, то окрім 5,000 вбитих, там було за повідомленнями з американських та японських джерел, десятки тисяч поранених.

КУРСИ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНКІВ.

ЦЕ ПОВИННО ЗАЦІКАВИТИ УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ І РОБІТНИЦЬ ВІННІПЕГУ, ІСТ КІЛДОНАН І ТРАНСКОНАН.

На цьому місці ділимося цікавою вісткою з українськими робітниками й робітницями Вініпегу, Іст Килдонан і Трансконан, а саме, що за стараннями відділів ТУРФДіМ у цих місцевостях приїздить з Торонто до Вініпегу т. І. Грекул, інструктор українських народних танків у їх місцевій формі й розпочне в цих місцевостях трохи місяців школу народних танків.

Тов. І. Грекул є із школи славного українського балет-майстра В. Авраменка й був назначений інструктором для навчання українських танків в Торонто.

Школу танків в Вініпегу, Іст Килдонан і Трансконан т. І. Грекул розпочне 1 листопада й буде відбувати по черзі в кожній місцевості у визначені вечері. Танків вчитиме ріжних, ось тих, що їх виконували діти українських робітників в Торонто підчас своєї обідки по східній Канаді та таки в самому Торонто. Але школа українських народних танків буде відкрита не тільки для молоді, але й для старших, взагалі для всіх тих, хто любить дійсні народні танки.

Курс танків тримісячний: від 1 листопада 1926 р. до 30 січня 1927 року. Платня за цілий курс для тих, хто числять по-над 20 років життя, \$8.00. Для всіх тих, хто числять менше 20 років життя платня за цілий курс \$4.00.

На курс можуть вписуватися діти від 6 років життя. Але цей курс повинен зацікавити не тільки дітей і молоді, але й старших, хто люблять місцецтво, об'язові сцену.

Вписуватися на танки можна від тепер. Всякі інструкції можна буде діставити в офісі Укр. Роб. Дому в Вініпегу кожного вечера, як також тут можна одночасно й вписатися. На курс приймаються не тільки члени та членкині робітничих організацій та їх дітей, але взагалі всіх, хто б'язже вчитися.

ПОЛІЦІЙНИЙ ІНТЕРНАЦІОНАЛ.

Віденський президент поліції і бувший австрійський канцлер Шобер виготовив проект "єдиного міжнародного поліційного фронту". Проект пропонує в тих випадках, де справа відноситься до робітничого руху, "інтернаціоналізувати й єднати поліційні доходиження в ріжних країнах шляхом безпосереднього зв'язку поліційних органів цих країн, усуваючи дипломатичні інстанції між ними".

ДОБРА НАГОДА ДЛЯ ВСІХ.

Листопадова кампанія в котрій наша преса вже за плечима. Наші організації як попередно, так і зараз, вибирають комітети для успішного переведення цієї кампанії.

Одно, що є найголовнішого в переведенню цієї листопадової кампанії, це знизка передплат на "У.Р.В.". І з цього ми повинні багато скористати. Ми, як організації, повинні скористати з того, що маємо добру нагоду поширити свою пресу, маємо оферту, з якою можемо зйти до найбільшої робітничої хати, а нові передплатники мають добру нагоду дістати таним коштом "У.Р.В." на цілий рік.

Це є щось такого, чого у нас досі не було. Велику робітничу газету діставати три роки лише за два долари! "Якби я так не був передплатником "У.Р.В.", то зараз передплатив би їх відразу на п'ять років вперед!" — сказав один читач "У.Р.В.". Чи можна "У.Р.В." передплатити по два долари аж на п'ять років вперед, про це я не знаю. Знаю лише те, що це досить тано. "У.Р.В." є не лише однією українською газетою в Канаді, що виходять три рази тижнево, але поминувши вже те, що вони є дійсно робітничою газетою, є найбагатішою своім матеріалом і змістом від всіх інших українських газет в Канаді.

Від першої сторінки до четвертої можна читати "У.Р.В." без жадних перерв. Там нема так, як в інших газетах, цілі сторони ріжних оголошень, а лише чистий написаний матеріал до читання. Коли інші українські газети раз-у-раз провадять між собою зав'язку релігійну боротьбу, коли вони помінують все те, що для нас чуже і не цікаве, то у своїй робітничій газеті — в "У.Р.В." ми все найдемо такий матеріал, який нас цікавить, який має все багато цікавого з нашими класовими робітничими інтересами.

Бо скажемо-же собі по правді: що нам більше цікаве, чи те, що Пасофат був католиком, чи православним, чи те, чого британські майна йшли на страйк, як вони провадять боротьбу з власниками, чи виграють вони той страйк? Кожний чесний робітник та фармер признає, що йому цікавіше читати про те, як живуть та борються його брати по нужді в інших державах: Коли японська, чи яка інша буржуазія стріляє голодних робітників, то ми, українські робітники й фармери також заінтересовані в цій. Біль японських, французьких, китайських робітників і селян, це також і наш б'язь. Всі ми разом терпимо класове поневолення.

І ось "У.Р.В." і всі дійсно робітничі газети цілого світа на те лише видаються, аби слідувати за цими подіями, вивчувати причини цих подій, які виступають з класової боротьби, вказувати на знищення всякого гору і терпіння робітничої класи. Буржуазні газети видаються лише на те, аби закрити правду перед робітничою класою. Вони все придумують якісь штуки, аби бавити та присипляти робітничу класу, неодолювати її до організації й єдності. Замість вказувати шлях до полішення робітничої долі, буржуазія й продажна преса старається зацікавити робітничу класу "бейс-болом" та релігійними сварками.

Робітничу класу, хоч сильна своїм числом, найбільша сида в суспільстві, то проте найбільше поневоленна, бо вона ще не познала своєї сили, не зрозуміла своїх власних інтересів та прав, які їй належать. Сотки років буржуазія і її преса контролює мізки міліонових робітничої класи. Робітничу класу, як класу свідому своїх завдань та обов'язків, це дуже важко, вона шойно стала на ноги та пробує поступати з тернистого шляху на чистий

Ліга Націй не хотіла дати Польщі постійного місця в раді, бо... Польща немає відповідного представника, що відповідає би чинно, поставою й дипломатичною кваліфікацією.

Послала Польща Падервського. Пому в Лізі сказали: Граеш, паничу, магурки добре, але воєнного протиб'язьшовицького краков'яка не втнеси. Тому — не надаешся.

Іздав Грабскі. Пому сказали: крадеш, паничу, добре, але хотати не вмієш.

Дійшла черга до Пілсудского... фахом ніби надається... Схарактеризував він на генерала, диктатора, президента, інспектора й прем'єра та зібрався в дорогу.

Пісудский прибрис на конференцію Ліги Націй.

Але не поїхав, бо Кемерер — спец такий американський від грошей — сказав, що в касі, як в свентаго Яна за пазухою.

Даремно характеризувався на голівну ролу блазня.

Чудернацькі думки часом лізуть мені в голову.

Сиджу иноді я на концерті... й замісь слухати співу та музики — я думаю: чому на концерті Галі Курчі всім тисяч людей сидять так тихо, що сам себе не чуєш, а на українсько-му концерті вісімсот так сидять, що співака не чуєш?

Кажу-ж: замісь слухати співу та музики, думаю отаке.

Або ще таке думаю (також на концерті): чому на концерті, саме тоді, як спів завмирає п'янісімо й присипляє тебе, саме тоді під чоловіком черевини риплять?

Бачу-ж, що сам чоловік не рад тому рипінню, помаленьку йде, на пальцях, а вони, як кізяті — ри-и-и, ри-и-и...

Чому? — не вирішив я і запитав свого сусіда.

— Тому, що він ходить — відповіс сусід. — Коли-б він підчас співу не ходив, але сидів на свому місці, то й черевини не рипіли-б.

Ось так, як бачите. Така п'ястачна думка, а сам ніяк її не розв'язеш... Спасибі сусідові, допомагаю.

Чому на українських представленнях пів до дев'ятої години буває в дев'яті а часами пів до десятої? — ситвас одного з режисерів.

— Тому, що на ному грають українські аматори й на него приходять українська публіка. — відповіс режисер. А подумавши додав:

— Але на "Одруження" в суботу пів до дев'ятої години буде на час.

Поживімо — побачимо.

Пригадав я собі те одруження. Адже-ж "одруження", це українізоване "оженина". Кажуть, що женитимуть старих панів.

Ніяк я не розолопаю, як старих можна женити. Моя мама, коли мені не було ще 20 літ, казала:

— Женяє, сину, бо поки тобі нема ще 20 літ, то ми, родичі, тебе женитимем; між 20 а 30 літ — женитимуть тебе люде; після 30 літ — тебе, сину, й чорт не оженив.

А тут кажуть, що женитимуть старих. Що-ж, почекаємо до суботи, побачимо.

Куркулечко.

СИЛИ РЕВОЛЮЦІЇ В СІРІЇ.

Майже до кінця 1925 року повстання в Сирії поширилося тільки на обмежену частину. Географічно повстання було обмежене горами Джебель-Друзу. Війни гірники Друзу перші стали до боротьби проти імперіалістичного насильства. Великі межиріччя приховували їх від гострого зору французьких літунів. Але увесь рух відбувався з участю самої тільки сільської людності, переважно жителів гір і частково мандрівних племен Бедуїнів. Він не привернув широких верств міської та сільської людності. Про це вже поділила французька таємна поліція, так звана “Сюрте”.

Ізоляції руху сприяли ще не тільки неприступні гори, але й віковий націоналізм та релігійний розбрат і ворожнеча.

Після 8—9 місяців війни та численних поразок, французьким генералом нарешті поцяткувало скінчити кампанію в Джебель-Друзу перемоگو.

Розбещене французьке воїнство найбрутальніше знищило частину людності, що мирно лишалася по селах. Спустошено лави, спалено хати, посяпано кришиці, розігнано худобу. Але ось трапилася ще несподівана: французька армія, поступаючи триюфальним маршем крізь країну, сама несла оком революції до всіх кутків.

Чим більше перемагали французькі генерали, чим більше лютувало їхнє воїнство, тим ширше та глибше зростала хвиля революції, що охоплювала всю країну.

З гір Джебель-Друза та хвилі кипіли до сирійських степів, а звідти далі та далі, на південь та на захід, до великих міст, до Дамаску та Гата, до Алепо та Бейрута. Проте, у містах хвиля революції розбилася об опір християнської людності та об гострі релігійні протиріччя. Повстанням революціонерам довелося догори боротися проти стовпів традиції, проти ворожнечі, що пішито розпаляла французький капітал. Останньому поцяткувало було навіть відлучити поширене в народі величезне почуття обурення та протесту проти жахливого бомбардування Дамаску. Здавалось, навіть, що Ливан (західна частина Сирії) став справжньою фортецею французького імперіалізму. Так воно й було до того, доки рух обмежував селянством. Але те, що не міг діяти селянський рух, досить легко досягло революційне робітництво.

На політичний кім виступила компартія Сирії. Народжене напередодні повстання, партія мусіла під обставинах реорганізувати свої лави, утворити підпільний апарат і прова-

дити величезну роботу. Щоправда, компартія не спромоглася зробити багато що до безпосередньої участі в повстанні. Але вона багато зробила для того, щоб прискорити брата байдужої міської людності з палкою людністю сіл, що повстала. Компартія поцяткувало усунути віковий релігійний протиріччя. Цікаво зауважити, що і Мусульмани і друзі і Мароніти — всі почали вбачати в компартії заповуку сильної акції проти імперіалізму.

Ми вже маємо такі наслідки: робітничий рух починає ширитися по всіх містах Сирії. А сирійський робітничий рух, відмінно від європейського та американського, вже з самого початку має чудовий, певний провід вірного вартуного революції — комуністичної партії.

Це — не аби-який факт. Робітничий рух у Сирії стає комуністичним рухом і як такий, він розвиватиметься далі, або зовсім не розвиватиметься. Воно й зрозуміло: робітничий рух, що його мета — знищення чужої імперіалізму, неминує мусити стати на шлях революційної боротьби, утворюючи спілку з національно-визвольним рухом, стати на широкій шлях ліннізму.

Робітничий рух у Сирії вбирається в силу. Про це свідчать арешти десятків революційних робітників, заборона революційних газет та відозв, як також велика страйкова хвиля, що поширилася по всій країні. Треба узяти собі відсталість та затурканість сирійського робітництва, що часто-густо навіть стоїть на нижчому рівні, ніж селянство, щоб зрозуміти, якого величезного значення, яких великих сил докладала компартія, щоб діяти таких наслідків.

Французькі окупанти, звісно, всяко намагаються тероризувати рух. Вони вже заарештували 12 учасників страйків, а 3-ох провідників страйку навіть зашлякли на острів Руад.

Проте ці репресії дали зовсім протилежні наслідки: вони тільки збільшили лави наших спільників та прихильників.

Одного часу друзі боронили самі; агодом до них приєднали фелакх (селяни) та Бедуїни з інших гіл. Тепер їде ім до повстання міська людність, за промодом робітництва. Недавно відбулися навіть кріваві сутички в Алепо та Гомі підчас демонстрації протесту проти французького агента Ахмед-Алі-бей.

Сили революції Сирії збільшуються та міцніють. Вони потребують тільки невеличкої підмоги від міжнародного пролетаріату, а тоді революція в Сирії переможе. Абуєям.

БУДОВА ДРУКАРНІ Й ШКОЛИ ТУРФДІМ У ВІННІПЕГУ.

На цих образах показано, як поступає будова будинку для друкарні, школи й редакційних та центральних зарядів офісів. На образах показано: 1. копання пивниці; 2. цементування стін пивниці; 3. встановлення фронтних вікон; 4. зала школи; 5. останній поверх, на якому будуть офіси; 6 фронт будинку. Муровання вже закінчено. Друкарня буде в пивниці під цілим будинком і на образку її не показано.

“СНЕР ШАТС”.

ДОКАЗАВ, ЯК НА ЛОПАТІ.

Сафрон, тримаючи в одній руці кусок хліба з “чизом”, а в другій “народну” газету, намагався всіма силами поставити на свому.

— Наша газета служить лише для народної справи, вона побирає лише своє українське, національне, народне...

— Добре, добре, — перервав Василь, але що-ж вибори маючі спільного з національною справою, себто з українською національною справою тут в Канаді?

— Та воно... воно... розуміється... я кажу...

— Що там казати. Ваша газета не побирає робітничих кандидатів, а побирає панську партію. Чому це так?

— Якби кандидували українськи, то наша газета побирала-б його зі всієї душі.

— А хто вам таке каже?

— А самий знаю.

— То ви але знаєте.

— Але-ж знаю.

— Коли через кілька разів кандидував т. М. Попович у Вінніпегу, то чого всі ваші газети виступили за такою залястивою проти него? Він-же українець з крові і кости!

— Бо він не кандидував як українськи, а як робітник!

— Добре. Я з вами не годе прийди до нього заключення, бо щоби я не піддав, то ви все тингенте своєї. Слухайте, що після вашої думки є добрим українцем?

— Той, хто любить свій народ, що представляє його в добрім світлі перед другими, шабне своє українське, національне, своє... своє... ну, все, що своє...

— А-га! Отже бачите, голубчику, що ті газетки, яких ви нещасноно жертвують, є якраз тия, що висмають все, як ви кажете, своє, національне. Вони раз-у-раз випилюють брехню про нашу національну, незалежну, робітничо-селянську Україну. Ненавидять Україну тому, що там правителями наші брати і сестри по нації і класі.

— Це якашня справа.

— Чому інакша?

— Ми говорім про Канаду.

— Хай буде про Канаду. Що-ж це “націоналісти” зробили доброго тут в Канаді для української справи?

— Представили нас перед громадянами Канади, хто ми такі, яка наша історія.

— Хто?

— Ви знаєте хто.

— Школа. Сафроне, що їсте той хліб та чіз. “Представили нас”. Та-ж це лише кілька-років тому назад, як однокою українською організацією в Канаді була УСДП, що носила назву і характер український. Решта все було “рутенське”. Найкращим доказом цього є: “Руська Книгарня”, “Канадійський Русин”, “Руська Едмонтська спілка” і багато іншого. Слово українське перше вживалося між робітниками, а не між т. зв. патріотами.

— На щім затрублю і всі повставали до праці.

Драпака.

РІЖНІ ВІСТІ.

СМІХОТВОРЧИЙ ГЕТЬМАН ПАРТИЇ ПОЛЬСЬКОЇ ДЕФЕНЗИВИ.

“Діло” містить лист сенатора М. Черкавського, послів союму Козубського, Круцького та сенаторки Левчанівської, в якому вони констатують, що “розповсюджуваний польською дефензивою на наших землях “универвал” гетьмана” Полтавця-Острийця про обрання його гетьманом викликав між нашим громадянством лише загальний сміх”.

ЗІЗД ЧОРНОГО ІНТЕРНАЦІОНАЛУ.

Недавно відбувся у Варшаві католицький зїзд з цілої Польщі, в якому взяв участь клер і ріжні клерикальні установи. Настрій зїзду був дуже воєвоинчий. Найбільшу увагу звернено на справу цивільних вінчан та розводів, які мають бути узгаднені при реформі подружніх законів. В тому напрямі церковні крути в Польщі вже від ряду місяців ведуть оживлену агітацію, щоби не допустити до змін і збергти на далі що так вигідну для клеру інституцію.

ШКОЛА — КОРЧМА І ХЛІВ.

В “Ділі” поміщено цікавий допис з села Глуховець, львівського повіту. Польська вчителька Городецька зробила з глуховецької школи корчму й продавала там горівку. В помешканні школи вона влаштувала хлів і держала свиней та корови. Замість того, щоб учити діти, вона наказувала їм рубати дрова, працювати на городі, збирати для худоби траву, а для свиней кропиву. Щоб показати, що вона добра патріотка, Городецька стала вимагати, щоб на сільському майдані було поставлено пам'ятника... Косцюшкови. Разом з тим “вчителька” виконує обовязки поліційки і доносить “власть імущим” про все, що діється на селі.

ЧОРНОСОРОЧНИКИ.

В організації Пилсудського “Стрилець”, в якій є тепер понад 250,000 членів, спостерігається ознаки неминучого розколу. Накреслилося фашистське крило, “чорносорочники”, що вживають за потрібне додати до травневої революції Пилсудського низку активних виступів проти опозиційних партій, особливо проти робітників.

По деяких містах ці “чорносорочники” вже роблять спроби перевести погроми опозиційних клубів, редакцій, але польська поліція, що в цій справі конкурує з фашистами, запо-

бігла події, зокрема насकोкові на приміщенні Бална, який готували чорносорочники.

Газети повідомляють: “В звязку з новими настроями організації “Стрилець”, керівники цієї організації ухвадили перевести чистку “Стрилець”.

“НЕХАЙ ЖИВЕ КОРОЛЬ”!

В перших днях вересня відбувся в Ченстохові зїзд так званої “хлопської організації монархістичної”, що радити мав над сучасним положенням в Польщі. На салі нарад зявлялася поважна скількість робітників і вони, співаючи робітничі пісні, перешкодили нарадам. Тому наради перервано і в напрямі Ясної Гори рушив похід, який однаке розігнала поліція. На вечірньому засіданні при малій скількості учасників ухвалено ряд резолюцій, між иншим одну, яка каже, що до часу вибору короля верхню владу в Польщі репрезентуватиме “корольова корони польської”, тобто, матка боска ченстоховська.

ДРУКАР.

Роки
Пому лише зморщили,
В друкарні
Він сорок літ,
Мій любий, старий друкар,
Мій дід...

Як ніч нам
М'якими пальцями,
Кладає під війми сини,
Друкар не може спати
У що мить,
І-друкарня із ним...
Зі шрифту — холодного олова,

Він нижче
Гарячі слова,
Хай старість пощобила голову,
Ще думає у нього нова...
Хай спина
Трохи пригорблена
І в легень
Олова пил,
Рядком уже
Робкор луна,
Розтулює очі сліпим...

Від того радить друкареві,
З заводу пише
Свій брат,
Пішуть
Із шахт забойщики,
І з далекого степу —
Батрак.

Забуде,
Що в грудях оलोво
Від цих мозолястих слів
Ще нижче
Посреблену голову
Схилляє на букви малі.

Роки
Пому лише зморщили,
В друкарні
Він сорок літ,
Мій любий, старий друкар,
Мій дід...

Літопіт Шмигальський.

ГЕМЛІН ГАРЛЕНД.

“THE SILENT EATERS”.

(Взято з твору “Книга про Американських Індіанців”, видання Гарпера і Братів в Нью Йорку.)

За спеціальним дозволом автора.

(Переклад М. Волинської)

(Продовження.)

Чутки про наш розпушливий стан поширилися по світі й люде з симпатії приходили до нас і радили нам піддатися. Один післанець, піп, приятель генерала Шермана, великого військового чіфа, прийшов і Ситінг Бул скликав раду для переговорів з ним, на якій присутніми були деякі канадійські офіцери.

Коли всі скінчили свої промови, Ситінг Бул відповів:

“Я готовий заключити мир. Але що до походу до Стоячого Каменя, я мусу подумати над цим довгий час. Я не дурний. Я знаю, що чоловік, який вбе мене, дістане нагороду й і я маю намір стати полковником. Я давно зрозумів силу білих. Я в порівнянні до цієї дивної й жорстокої раси, як муха проти гірського потоку. Я не хочу продати свою голову, щоб збагатити чоловіка-вока. Ось моя відповідь: я заключаю мир. Я буду тримати свій народ в спокої, але я не піду до Стоячого Каменя. Мої діти можуть йти, якщо вони вважають це за краще”.

Нарада на цьому розбилася, але приватно чіф сказав своему приятелю:

“Гад верне назад, так само Полар Бір і багато инших. Я невдовзі лишусь сам. Блек Мул, Ронінг Крейн, всі дезертирують, але я лишусь. Я не верну, щоб вмерти по дурному для вдоволення білого чоловіка”.

Все сталося так, як він передбачав. Чіф Гал пішов на південь і піддавсь. Так само зробив

Ред Фінн і Крейн. Лишилися лише кількох, між ними мій батько й Саген.

Чіф радів, що я добре вжився магії білого чоловіка.

— Мені треба переключача, якому я вірив-би — сказав він до мене. — Йди далі тим шляхом, який ти вибрав”.

Одного дня, коли він сидів у свому “тені”, я почув, як він тихо співав “Пісню чіфів”, змінивши її на сумне закінчення.

— Воююч ридився я — Жив я так довго.

Ах, жив для того, щоб в білі вік коротати”.

Мене серце боліло дивитися, як він там сидів. Я бачив його, коли він був владителем духа цілої нації Саюксів — гордий й певний себе чіф. Тепер-же він сидить коло огню, співає пісню смерті, в колі невеличкого гуртка людей в лахміттях. Але я не обвинувачую його послідовників. Вони піддалися не білому чоловікові, але великій силі голоду й холоду.

Якщо ви спитаете, що перемогло Ситінг Була, я відповім: “Зникнення бофалів”. Якщо ви спитаете, що заставило його піддатися білим, я скажу — його добре серце. Ви чули, як офіцери хвалилися, що вони перемогли Ситінг Була, але тим, хто привів його до форту, була його дочка. Любов батька до дитини є велика в маєї раси; вона надзвичайна. Ситінг Бул був чіф, непохитний і рішучий, але він був також батько.

Одного дня прийшов лист до британського офіцера від приятеля його чіфа, який писав: “Скажи Ситінг Булові, що білі люде закували його дочку”.

Пого дочка, найулюбленіша дитина, вітла з табору завблена своїм любовником і чіф не знав, де вона. Пого серце обливалось кров'ю за нею й коли йому прочитали цього листа, він дуже обурився.

— “Ах, так!” — закричав він. — Вони воюють з бідою слабою дівчиною? Я піду до неї. Я вбою тих, що її половили. Я вмиру разом з нею!”

Той ночі він скликав останки свого табору і сказав:

“Мої діти, ви знаєте, що білі люде часто старалися переконати мене йти на південь і поступали після їх бажання, але я завжди відмовлявся. Тепер вони забрали мою дочку, слабу дівчину, безсилну себе боронити. Вони закували її руки й ноги. Нарешті, я мусу йти на південь. Я мусу йти за нею. Я хочу йти йти й бити її напасників. Я не хочу, щоб ви йшли зі мною. Я піду сам страждати без огляду — щоб там зі мною не сталося”.

Тоді всі його люде сказали: “Ні, ми підемо з тобою”.

Він відповів:

“Приятелі. Ви стояли довго при мені. Якщо ви бажаете йти, я не можу вам заборонити, але дорога невідома й небезпечна; куди вона веде, я не можу сказати”.

Ми почали негайно готуватися, щоб йти з ним і хоч наші серця були наповнені страхом, ми були також раді. “Ми йдемо до дому” — співали жінки. Останній раз він наказав розібрати табор на канадійській території і повів його через невидиму дивну лінію на землю синоксафтників.

Пого послідовники були тепер нечисленні. Лише його жінки й сини та кілька з найбільшійших останків з “Silent Eaters”. Навіть багато його тілохранителів пішли від него, але ті, що лишилися, були подвійно вірні й на чин він покладався, щоб відомстити вську кривду.

“Якщо на нас нападуть, умрём-же в боротьбі, як воякини!” — сказав він і всі чоловіки твердо відповіли: “Так, ми це зробимо”.

Чи ви думаете, що легко повернути своє обличчя до землі своїх смертельних ворогів, із зминою воякини, що стояли-б між вами й

муками? І проте мій чіф зробив це. Він знав невизначити страх білих людей до себе, бо я вже мів йому читати й доносити все, що говоривось. Він знав ціну, накладену на його голову й що багато людей старалося накласти на него кайдани. І він такі пішов.

“Я піду до білих жовнірів — сказав він. — Вони знають про мою дочку. Вони вояки, а вояки поважають своїх начальників”.

Малій, як і його відділ, командант форту Бафорд, відніся з повагою. Він прийняв Ситінг Була, як чіфа й сказав:

“Я маю наказ забрати тебе, як військового полковника, до форту Ятс.”

“Я знаю дорогу до дому”, відповів мій чіф з висока. Описав він передав мені свою рушницю й додав м'якшим голосом: “Я не зі злостю прийшов на зустріч білим жовнірам. Мені дуже болюче. Моя дочка пішла цю дорогою. Я прийшов її шукати. Я не буду більше битися. Я не люблю війни. Я ніколи не був агресивний. Я вився тільки обороняючи моїх жінок і дітей. Тепер увесь мій народ бажаете вернуться на свою землю. Отож я піддаюся”.

Мое серце горіло, слухаючи те, що він казав, але це була правда.

Полковник був дуже ввічливий.

“Ви повинні бути трактовані так, як жовнір трактує жовніра, — сказав він. — За два дні прийде корабель і забере вас назад до вашого народу коло Стоячого Каменя. На кораблі буде добре їхати, ви там будете мати достаточну їду і я пошлю охорону, щоб вам ніхто не заповдів кривди”.

Він показав де нам отаборитися, видав нам порції, а що ми були дуже голодні, його доброзичливість зворушила наші серця.

“На другий день він знову прийшов поговорити з чіфом:”

(Далі буде.)

ЧИ ВИ ВЖЕ ЧИТАЛИ

найновішу книгу відомого робітничого письменника М. ІРЧАНА

КАРПАТЬСЬКА НІЧ

що недавно вишла з друку? Якщо немає її в вас, або ви не знаєте її, то поспішайте купити, а будете мати корисну книжку в хаті. Не тратьте вона вартості навіть тоді, як ви перчитаете її. Це довня повість з воєнних часів в Галичині і з життя робітництва в Америці. Коли читаете, то не можете так довго відірватися від книжки, доки не перчитаете до кінця.

Письменник М. Ірчан сам пережив війну і вірно описує всі ті страшні події в старому краю. Читайте “Карпатську ніч” ви рівночасно багато вчитесь і то в найбільш приступний спосіб, бо ця книжка написана незвичайно зрозумілою мовою. Надрукована вона на найкращому папері, окладина з артистичним малюнком в двох кольорах.

Купить, а ніколи не пожалуєте! Розповсюджене скрізь по книжк.

ЦІНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ.

Замовлення з грішми пошлати на таку адресу:

Ukrainian Labor News
Cor. Pritchard & McGregor
Winnipeg, Man.

Не забувайте про пресовий фонд одинокої української робітничої газети в Канаді!

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

ЗБІЛЬШИМ РАДІ Р.З.Т.

Торонто, Онт.

Бачу перед собою велике американське місто з його величезними будівлями, заводами, трамваями, самоходними і т. д. і т. д. і мимоволі приходять мені на думку, як то все це знаменито функціонує, як точно — на мінути й секунди — весь той рух з'організований і обчислений. Ціле це колекційне підприємство — це немов якийсь величезний і страшний жива розумна істота, один одинстваний і дощадний в собі організм, якого кожний найменший порух, кожний удар, кожний помах вважається актом однієї волі, однієї сконцентрованої думки.

А проте іде я на зверх суцільне життя цього організму є зложеним продуктом організованої волі й думки соток тисячів і мільонів одиниць, в яких одна індивідуальна воля й думка сполучається й координується з другими думками й волею тисячів, немов збуді або тричі в колісках годинника або якої будь великої машини. Оце образ організації сучасного капіталістичного ладу, в якому паююча кльса капіталістів організує волю мільонів для своєї користі і каже їм колекційній волі працювати хотіти лише цього, що є корисне для паюючої кльси. А мільони маси посполуби своєї власної волі, мусять підчинитись волі тих одиниць, в руках котрих знаходяться всі засоби до життя.

Щож легшого може бути в світі, як цю комбанду волі й думки одиниць-капіталістів заступити волею колекційну працюючюх? — подумав не один з нас. Але в тім то саме й криється головна річ, що у цього колекційного немає ще своєї власної волі, спрямованої на свою власну користь, а немає й тім, що ці мільони працюючих ще не з'організовані своєю волею до себе. Ці мільони одиниць благають самотап своєю волею думками й почуттями, вони забули про свій спільний інтерес і привикли підчинятись волі й приказам панів. До своєї-ж колекційного інтересу ці мільони покищо байдужі.

Хоч і як болюче воно, але правдиве. Загал робітництва байдужий ще до своєї власної долі. Він ще не спроможний на свою власну колекційну волю, а тут час вже найвищий, щоб це сталося.

Минули вже цілі десяти роки, як ішли українські селіне й робітники прибуваючи до Канади; одні з них поселились по преріях і лісах, другі по великих промислових містах. Сьогодні вони вже стариками-дідусями. А спитаєте тільки, кльско з тих соток тисячів українських робітників в Канаді встигли забезпечити собі спокійну старість на протязі тих кількох десяти років? Повернемося до того шукати, але проте знайдемо на диво шукати. Чому-ж так? А тому, що в капіталістичному ладі для робітника, що живе тільки з чесною працею, а не спекуляцій, майже неможливо добитись чогось із забезпечення своєї старості. Сотки тисяч наших робітників живуть з дня на день, не знаючи, що їх завтра чекає смерть, слабість або кльщити. Ми бачимо що хвилька, як кльса панів з'організована й забезпечена. А робітничо — сотки й тисячі одиниць живуть без організації й беззасконого забезпечення.

А великі промислові міста зі своїми повторними машинними не знають жалю, ні сліз. Розривають робітників, покладають та ще й викинуть на холодну каміну вулицю; а рідня воно, — діти й жінки остануть без кусця хліба. Чи свідомі ви, товариші робітники, чого цього? Чи знаєте ви, що на кожному кроці чигають на вас в життя ці страшні машини, дигуни, самоходи і тисячі інших небезпек. Хтож заохочує вашими сиротами? Сучасний капіталістичний лад не дає ніякої безпеки для робітника й його рідні, як що він сам себе не забезпечить. А така безпека можлива тільки в робітничій організації. Визнajte вже, що в Канаді існує чюмолода сім'я, але сильна й гарна робітницька українська організація Товариство Українських Робітничо-Фармацевтичів Дім, а при ній організація існує вже від 4-ох літ Робітничі Запомогові Товариство, яке навчилось вже тисячі членів по цій Канаді!

Метою Р.З.Т. є якраз забезпечення робітників і їхніх родин на випадок смерті, кльщита або слабкості. Соткам українських робітників, хорим або пошколеним виплачує Р.З.Т. що місяця допомогу; іхні подяки можете читати в кожному числі “Укр. Роб. Вістей”. Що-ж як, товариші, — ви всі українські робітники, що живете в Торонто? Чи всі ви вже стали членами Р.З.Т.? А коли ще ні, то чого-ж жалієте не за вас? Не жалієте, не відкладайте на завтра, бо завтра вже може бути за пізно. Завтра вже можежде вас смерть, кльщитво або слабкість, а вашу рідню нужда, голод і холод!

Визнajte, товариші, що вже є членами цієї запомогової організації, не вдовольняєтесь тим, що ви бачі стали ними, але старайтеся, щоб і ваші несвідомі товариші пішли за вами. Говорить ім про це при праці, на мітингах і при кожній нагоді, коли і де тільки ви їх зустрінете. Коли-ж ми так працюватимемо і думати не тільки про себе, а й про других “менших братів”, то наше Р.З.Т. стане великою і сильною запомоговою інституцією, в якій знайдуть охорону захист сотки тисячів українських робітничих родин в Канаді. Тож до праці, товариші! Щоб наш відрід Р.З.Т. в Торонто протязом слідуючого місяця подвоїв свої ряди!

Робкор.

КОНЦЕРТ ДІВЧОЇ МАНДОЛІНОВОЇ ОРХЕСТРИ.

Трансконна, Ман.

І нашу місцевість також звідала Дівоча Мандолинова Орхестра з Вінніпегу.

Це було в суботу, 2 жовтня. Концерт проголошено на 8.30 вечером, але публіка почала сходитись ще від семи години. Місцеві товариші й тоаришки, як видно, знали наперед, що на концерт прибуває багато людей, бо ще за два визначили у місцевий відділ О.В.Ю. кількакількох лавок. Вони не помилились. Сала У.Р.Д. була битком набита. І близько сцени, при вході та біля стін, всюди навсюди стояли. Свої по більший часті стояли Варто-б ггадати, що на концерті буде багато чужої публіки, а переважно Англішці. Навіть посол до муніципального парламенту з трансконоського округу, Барклей, був присутнім на концерті і дуже собі сподобав, про що він самий висловився по скінченню концерту. Секретар місцевого відділу Н.П.П. сказав по скінченню концерту, що він ніколи не сидів і слухати музики і після через цілу ніч “Я ще такоге не бачив в своїм житті” — сказав він.

Що до самого концерту і його виконання, то я не маю що про це говорити. Скажу, що програма була досить багата, складалась з двайцяти лавок тонок. Грали чужі й українські пісні й вколо було дуже гарно. Солістки виконали свої пісні по артистичному, “гопала” хотіли звертати по кілька разів, але танцюристи лише два рази танцювали. А що вже до дуету: “На мене запінаеш”, товаришок Калусьняк і Харини, як також “аркан”, то публіка бажала слухати та дивитись цілу ніч. Коли секретаря закрав сцену при звуках “не та-а-а” та на сцені рознесося довге “а-а-а-а!”

Наших товаришок солісток: Калусьняк і Павлюк, я чув-буде-тому-вже один рік і мушу признати, що вони від того часу дуже багато виробили своєї власної волі. Товаришка Гнатів доказала своїм танком, що вона вже також доросла для Голівуда, як про це висловилися в одній англійській газеті кореспондент.

— То той старий так їх повчувався, — говорив між собою старші віком жінки вказуючи на дівчатка, т. П. Угрюнюка.

— На наві забрав слово т. М. Сміт і вкортці представив численній публіці культурну працю мандолинової орхестри й організацію, яка витворила її.

— То за мало буде, коли ми наведемо Дівочу Мандолинову Орхестру вінніпегську, бо після моєї думки, вона вже перестала бути вінніпегською, а являється зароз орхестрою всего робітничого й фермерства цютої Канади” — сказав бездани і публіка ці слова підтримала бурюю-оплески.

По скінченню концерту товаришки з відділу Жіночій, устроили для мандолиновок вечеру, а по вечері сіли в автомобілі поехали їх назад до голдової квартири — Вінніпегу.

ПРОСЬБА О ПОМІЧ.

Наша редакція отримала від т. Мірона Турка з Клівленда, Огайо, листа з відозвою до однесельчан села Красностава, до т. Ситнича, Галичина, яку ми на його просьбу осуаті поміщуємо.

Клівленд, Огайо.

Дорогі Земляки! Я отримав недавно листа із рідного села Красностава, ситняського повіту, в якому наш браті в старому краю звертаються до нас всіх однесельчан з Красностава і в Зауочиних Дерзавках й Канаді, щоб ми могли їм написати датию доживити будову Українського Робітничого Дому, який збираться вони будувати в Красноставах вже від року.

Цього листа, що його написав відіом читальні “Просвіти” в Красноставах і який має на собі печатку цієї читальні, я вислав рівноко до редакції “У.Р.В.” з просьбою о поміщенні його на сторінках свого часопису. Ми маємо тут вже сотки українських робітничих домі, які наші робітники побудували своїми силами. Вони-ж, ті наші брати в старому краю, бажать також ужитись і посприяти вперед, але вони там ще бідніші за нас. Іх не стає на свою хату, бо вони й їсти не мають що. Тому нашим обовязком є допомогти їм в їхніх змаганнях. Роблять це земляки в інших галицьких сіл, що устроють між собою збірку жерв, за які будуть їхні родини в старому краю гарні читальні і робітничі доми; тож і ми можемо й мусять посприяти їм нашим родинам в селі Красностава. Не жалюємо, дороги Земляки, для наших повозелених братів в старому краю. Вони-ж борються там і не раз життя своого не жалюють. Чи-ж вони боряться тільки за себе? Ні, їхня боротьба проти гнету й насильства панів, хто-б воли не були, є в нашому справко, бо-ж і ми тут мусямо боритись проти нашої визискувачі, як бореться повозелено в визискувачі робітничтво у цілому світі. Від себе-ж я бажаво сказати Вам, дороге Земляки, що справа наших братів в старому краю є справкою дуже великої ваги не тільки для них самих, а й для всіх нас українських робітників. Все-ж ми добре знаємо, як гірко жеться нашим братів в старому краю. Віна їм злишила всі культурні придбання, всі читальні, “Народні Доми”, кооперативи і т. ін. Шляхецька Польща придумала її своєю хачобою птаюю й дихати їм не дає. Убожество й скрапина жидівська убивають їх. Але вони хотять жити, організуватись і боритись проти цього ворога, що іх фізично зньює, але також проти найбільшого своего ворога — темноти. Вони-ж бажать освіти, бо освіта — це найсильніша й найвпешня зброя проти всякого хач-би й найсильнішого ворога. Але спитаємо себе: чи можна нам організуватись і освітитись і вчитись разом, не маючи своєї хати. Ви всі, товариші Земляки, що настане тут в Зауочиних Дерзавках й Канаді до наших робітничих організацій, знаєте це як найкраще.

Також як і наші брати в старому краю є тільки частинкою великої армії глоубельних пролетарів цілого світа. Іхна боротьба — це й наша боротьба, їхня подія — буде й нашою подією.

Тож до діла, дороге Земляки! Заважайте комітет допомогти для Укр. Роб. Дому в Красноставах, зберіть жерв, якими поможете нашим родинам в ріднім селі розбити скалу темноти й неволі!

Зібрали жервля проситися заслати прямо на руки голови читальні “Просвіти”, Івана Угрюка, Сина Яска, в Красноставах. Бачіть подобири відіом будови Робітничого Дому в Красноставах мистяться в листі самого відділу читальні “Просвіти” до мене; сподіюю, що редакція “Укр. Роб. Вістей” помістить також і цей лист рівночасно із моїм заавом.

З товаришським привітом, Мірон Турко, General Delivery, Cleveland, Ohio, U.S.A.

Лист відіом читальні “Просвіти” в Красноставах п. Ситнича, Галичина, до тов. Мірона Турка, в Клівленд, Огайо, в Зуч. Дерзавках.

Дорогий Товаришу! Вже від довшого часу збираємось вислати Вам звіт із нашої організації-опівитий праці в нашій селі, та ліки злидні й ворожа робітничтву влада польська не дозволяє нам розвинути нашу діяльність. А до того, як знаєте, є ще й між нашими громадянами люди, що кидають нам колоди під ноги й копають яму під народною роботою. Хрувіт та зрадники не бракувало між нашим темним народом давніше, й тепер не бракує. Так і в нашій селі побч борці, які тепер стали “большовиками”, є ще й хуруві, що хотять остати хурувими й на далі.

Освітня праця в нашій селі починає в руках громадян полуденового кута, а північний кут спить сном “благенних”, тільки “представники” його в раді переслають нас на кожну кроці та не допускають до розвитку нашої культурної праці. Ми стягаємо до праці людей зі всіх частей села, але байдужість і лівністотєж не мало перешкадає в цьому ділі.

Наші заходи відіом будови Робітничого Дому заочаткували ми тим, що вибрали найперше будівельний комітет, до якого входять тепер: Іван Угрюк, с. Яска (голова чит. “Просвіти”) голова комітету, Михайло Турко, секретар і Петро Юрійчук, скарбник. Відіом читальні “Просвіти” кують в Тимофій Клевчуха хату й город під будову Роб. Дому за 125 доларів. Суму що збіраю з мізерних вкладок і колекції в нашій куті, висланою в

ПРОСЬБА О ПОМІЧ.

Наша редакція отримала від т. Мірона Турка з Клівленда, Огайо, листа з відозвою до однесельчан села Красностава, до т. Ситнича, Галичина, яку ми на його просьбу осуаті поміщуємо.

Клівленд, Огайо.

Дорогі Земляки! Я отримав недавно листа із рідного села Красностава, ситняського повіту, в якому наш браті в старому краю звертаються до нас всіх однесельчан з Красностава і в Зауочиних Дерзавках й Канаді, щоб ми могли їм написати датию доживити будову Українського Робітничого Дому, який збираться вони будувати в Красноставах вже від року.

Цього листа, що його написав відіом читальні “Просвіти” в Красноставах і який має на собі печатку цієї читальні, я вислав рівноко до редакції “У.Р.В.” з просьбою о поміщенні його на сторінках свого часопису. Ми маємо тут вже сотки українських робітничих домі, які наші робітники побудували своїми силами. Вони-ж, ті наші брати в старому краю, бажать також ужитись і посприяти вперед, але вони там ще бідніші за нас. Іх не стає на свою хату, бо вони й їсти не мають що. Тому нашим обовязком є допомогти їм в їхніх змаганнях. Роблять це земляки в інших галицьких сіл, що устроють між собою збірку жерв, за які будуть їхні родини в старому краю гарні читальні і робітничі доми; тож і ми можемо й мусять посприяти їм нашим родинам в селі Красностава. Не жалюємо, дороги Земляки, для наших повозелених братів в старому краю. Вони-ж борються там і не раз життя своого не жалюють. Чи-ж вони борються тільки за себе? Ні, їхня боротьба проти гнету й насильства панів, хто-б воли не були, є в нашому справко, бо-ж і ми тут мусямо боритись проти нашої визискувачі, як бореться повозелено в визискувачі робітничтво у цілому світі. Від себе-ж я бажаво сказати Вам, дороге Земляки, що справа наших братів в старому краю є справкою дуже великої ваги не тільки для них самих, а й для всіх нас українських робітників. Все-ж ми добре знаємо, як гірко жеться нашим братів в старому краю. Віна їм злишила всі культурні придбання, всі читальні, “Народні Доми”, кооперативи і т. ін. Шляхецька Польща придумала її своєю хачобою птаюю й дихати їм не дає. Убожество й скрапина жидівська убивають їх. Але вони хотять жити, організуватись і боритись проти цього ворога, що іх фізично зньює, але також проти найбільшого своего ворога — темноти. Вони-ж бажать освіти, бо освіта — це найсильніша й найвпешня зброя проти всякого хач-би й найсильнішого ворога. Але спитаємо себе: чи можна нам організуватись і освітитись і вчитись разом, не маючи своєї хати. Ви всі, товариші Земляки, що настане тут в Зауочиних Дерзавках й Канаді до наших робітничих організацій, знаєте це як найкраще.

Також як і наші брати в старому краю є тільки частинкою великої армії глоубельних пролетарів цілого світа. Іхна боротьба — це й наша боротьба, їхня подія — буде й нашою подією.

Тож до діла, дороге Земляки! Заважайте комітет допомогти для Укр. Роб. Дому в Красноставах, зберіть жерв, якими поможете нашим родинам в ріднім селі розбити скалу темноти й неволі!

Зібрали жервля проситися заслати прямо на руки голови читальні “Просвіти”, Івана Угрюка, Сина Яска, в Красноставах. Бачіть подобири відіом будови Робітничого Дому в Красноставах мистяться в листі самого відділу читальні “Просвіти” до мене; сподіюю, що редакція “Укр. Роб. Вістей” помістить також і цей лист рівночасно із моїм заавом.

З товаришським привітом, Мірон Турко, General Delivery, Cleveland, Ohio, U.S.A.

Лист відіом читальні “Просвіти” в Красноставах п. Ситнича, Галичина, до тов. Мірона Турка, в Клівленд, Огайо, в Зуч. Дерзавках.

Дорогий Товаришу! Вже від довшого часу збираємось вислати Вам звіт із нашої організації-опівитий праці в нашій селі, та ліки злидні й ворожа робітничтву влада польська не дозволяє нам розвинути нашу діяльність. А до того, як знаєте, є ще й між нашими громадянами люди, що кидають нам колоди під ноги й копають яму під народною роботою. Хрувіт та зрадники не бракувало між нашим темним народом давніше, й тепер не бракує. Так і в нашій селі побч борці, які тепер стали “большовиками”, є ще й хуруві, що хотять остати хурувими й на далі.

Освітня праця в нашій селі починає в руках громадян полуденового кута, а північний кут спить сном “благенних”, тільки “представники” його в раді переслають нас на кожну кроці та не допускають до розвитку нашої культурної праці. Ми стягаємо до праці людей зі всіх частей села, але байдужість і лівністотєж не мало перешкадає в цьому ділі.

Наші заходи відіом будови Робітничого Дому заочаткували ми тим, що вибрали найперше будівельний комітет, до якого входять тепер: Іван Угрюк, с. Яска (голова чит. “Просвіти”) голова комітету, Михайло Турко, секретар і Петро Юрійчук, скарбник. Відіом читальні “Просвіти” кують в Тимофій Клевчуха хату й город під будову Роб. Дому за 125 доларів. Суму що збіраю з мізерних вкладок і колекції в нашій куті, висланою в

ПРОСЬБА О ПОМІЧ.

Наша редакція отримала від т. Мірона Турка з Клівленда, Огайо, листа з відозвою до однесельчан села Красностава, до т. Ситнича, Галичина, яку ми на його просьбу осуаті поміщуємо.

Клівленд, Огайо.

Дорогі Земляки! Я отримав недавно листа із рідного села Красностава, ситняського повіту, в якому наш браті в старому краю звертаються до нас всіх однесельчан з Красностава і в Зауочиних Дерзавках й Канаді, щоб ми могли їм написати датию доживити будову Українського Робітничого Дому, який збираться вони будувати в Красноставах вже від року.

Цього листа, що його написав відіом читальні “Просвіти” в Красноставах і який має на собі печатку цієї читальні, я вислав рівноко до редакції “У.Р.В.” з просьбою о поміщенні його на сторінках свого часопису. Ми маємо тут вже сотки українських робітничих домі, які наші робітники побудували своїми силами. Вони-ж, ті наші брати в старому краю, бажать також ужитись і посприяти вперед, але вони там ще бідніші за нас. Іх не стає на свою хату, бо вони й їсти не мають що. Тому нашим обовязком є допомогти їм в їхніх змаганнях. Роблять це земляки в інших галицьких сіл, що устроють між собою збірку жерв, за які будуть їхні родини в старому краю гарні читальні і робітничі доми; тож і ми можемо й мусять посприяти їм нашим родинам в селі Красностава. Не жалюємо, дороги Земляки, для наших повозелених братів в старому краю. Вони-ж борються там і не раз життя своого не жалюють. Чи-ж вони борються тільки за себе? Ні, їхня боротьба проти гнету й насильства панів, хто-б воли не були, є в нашому справко, бо-ж і ми тут мусямо боритись проти нашої визискувачі, як бореться повозелено в визискувачі робітничтво у цілому світі. Від себе-ж я бажаво сказати Вам, дороге Земляки, що справа наших братів в старому краю є справкою дуже великої ваги не тільки для них самих, а й для всіх нас українських робітників. Все-ж ми добре знаємо, як гірко жеться нашим братів в старому краю. Віна їм злишила всі культурні придбання, всі читальні, “Народні Доми”, кооперативи і т. ін. Шляхецька Польща придумала її своєю хачобою птаюю й дихати їм не дає. Убожество й скрапина жидівська убивають їх. Але вони хотять жити, організуватись і боритись проти цього ворога, що іх фізично зньює, але також проти найбільшого своего ворога — темноти. Вони-ж бажать освіти, бо освіта — це найсильніша й найвпешня зброя проти всякого хач-би й найсильнішого ворога. Але спитаємо себе: чи можна нам організуватись і освітитись і вчитись разом, не маючи своєї хати. Ви всі, товариші Земляки, що настане тут в Зауочиних Дерзавках й Канаді до наших робітничих організацій, знаєте це як найкраще.

Також як і наші брати в старому краю є тільки частинкою великої армії глоубельних пролетарів цілого світа. Іхна боротьба — це й наша боротьба, їхня подія — буде й нашою подією.

Тож до діла, дороге Земляки! Заважайте комітет допомогти для Укр. Роб. Дому в Красноставах, зберіть жерв, якими поможете нашим родинам в ріднім селі розбити скалу темноти й неволі!

Зібрали жервля проситися заслати прямо на руки голови читальні “Просвіти”, Івана Угрюка, Сина Яска, в Красноставах. Бачіть подобири відіом будови Робітничого Дому в Красноставах мистяться в листі самого відділу читальні “Просвіти” до мене; сподіюю, що редакція “Укр. Роб. Вістей” помістить також і цей лист рівночасно із моїм заавом.

З товаришським привітом, Мірон Турко, General Delivery, Cleveland, Ohio, U.S.A.

Лист відіом читальні “Просвіти” в Красноставах п. Ситнича, Галичина, до тов. Мірона Турка, в Клівленд, Огайо, в Зуч. Дерзавках.

Дорогий Товаришу! Вже від довшого часу збираємось вислати Вам звіт із нашої організації-опівитий праці в нашій селі, та ліки злидні й ворожа робітничтву влада польська не дозволяє нам розвинути нашу діяльність. А до того, як знаєте, є ще й між нашими громадянами люди, що кидають нам колоди під ноги й копають яму під народною роботою. Хрувіт та зрадники не бракувало між нашим темним народом давніше, й тепер не бракує. Так і в нашій селі побч борці, які тепер стали “большовиками”, є ще й хуруві, що хотять остати хурувими й на далі.

Освітня праця в нашій селі починає в руках громадян полуденового кута, а північний кут спить сном “благенних”, тільки “представники” його в раді переслають нас на кожну кроці та не допускають до розвитку нашої культурної праці. Ми стягаємо до праці людей зі всіх частей села, але байдужість і лівністотєж не мало перешкадає в цьому ділі.

Наші заходи відіом будови Робітничого Дому заочаткували ми тим, що вибрали найперше будівельний комітет, до якого входять тепер: Іван Угрюк, с. Яска (голова чит. “Просвіти”) голова комітету, Михайло Турко, секретар і Петро Юрійчук, скарбник. Відіом читальні “Просвіти” кують в Тимофій Клевчуха хату й город під будову Роб. Дому за 125 доларів. Суму що збіраю з мізерних вкладок і колекції в нашій куті, висланою в

НА РОЗПОЧАТТЯ ТЕАТРАЛЬНОГО СЕЗОНУ 1926--1927 РОКУ!

СТАРАННЯМ ДРАМГУРТКА ПРИ ВІДІЛІ ТОВАРИСТВА УКР. РОБ.-ФАРМ. ДІМ В ВІННІПЕГУ

відограється

В СУБОТУ, 23. ЖОВТНЯ 1926 РОКУ

В УКРАЇНСЬКІМ РОБІТНИЧІМ ДОМІ

дуже смішну комедію В. Гоголя на 3-ді п. н.:

ОДРУЖІННЯ

Женитися — це страшний клопіт. А коли ще жениться пан, то тут погана справа. А як до того ще й дурний пан, то шкоро пропала справа. Ну, а що вже казати, коли таких старих та ще й дурних панів, що хочуть женитися, зберється чотири? Ну, увізь собі, що всі чотири вони вчепилися одної панянки, що ні розумом, ні літами, ні красою не втікла від них і що женить їх тов. Ст. Василіна? Розв'язете ви цю проблему такої женички? Ніколи в світі. Тож приходіть в суботу, 28. жовтня, до Українського Робітничого Дому, а побачите, як її розв'язує наша аматори.

Приходіть посміятись за панської женички.

ЦІНИ ТИКЕТІВ: 50, 40 і 25 ЦЕНТІВ.

ПОЧАТОК ТОЧНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ. Тикети можна набути кожного вечером в буфеті Укр. Роб. Дому, а в день представлення при касі.

В НЕДІЛЮ, 24. ЖОВТНЯ 1926 Р.

відбудеться

В УКРАЇНСЬКІМ РОБІТНИЧІМ ДОМІ ВІННІПЕГУ

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

ПРОГРАМА ДУЖЕ ДОБІРНА.

ПОЧАТОК В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ВСТУП ЗА ДОБРОВОЛІЙНИМИ ДАТКАМИ.

ПОМОЖІТЬ СТРАКУЮЧИМ МАЙНЕРАМ.

Цим повідомляється всіх членів Кан. Роб. Обор. Ліги у Вінніпегу, що Ц.М.К. той-ж організації примушений був відтягнути з причини непогоди колекту, яка мала відбутись в неділю, 17. жовтня в користь стракуючих майнерів Великої Британії. Колекта на повшчу ціль відбудеться зате в слідуючу неділю, 24. жовтня в годині 10. рано з Укр. Роб. Дому.

Обовязком кожного члена і членкині К.Р.О.Л. є взяти участь в цій збірці, щоби в такий спосіб придбати якнайбільше фондів для так важкої справи.

Ц.М.К. К.Р.О.Л.

БАБАВА В ІСТ КИЛДОНАН.

В суботу, 23. жовтня, відбувається в Укр. Роб. Домі в Іст Килдонан товаришська забава в вечерю за збіркою річей на базар. Запрошуємо на цю забаву всіх товаришів і товаринок до охочих полюбитися й допомогти сплаті довгу Укр. Роб. Дому. Початок в 8-й годині вечером.

Заряд Жінвідділу.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Повідомяється всіх членів і членкинь відділу Р.З.Т. в Трансконі, що місячні збори відділу відбудуться в неділю, 31. жовтня. Багато важких справ. Кожний член і членкиня, повинні прибути обовязково. Новим членам дуже раді. Приходіть всі!

КАЛІНА МАКСИМЮК пошукує з свого села Карлова, пов. Ситнича, Катерину Максимюк (Василья). Недово переживала в Елмонті, Алта. Who знав-би про неї, або вона сама, хай зголоситься до мене на адресу:

Fred Chornokoza P.O. Box 993 (126) Timmins, Ont.

НА ПРОДАЖ хата у Вінніпегу п. ч. 972 Прічард Евію. Продам дуже дешево. За бличими інформаціями зголосуватись під числом 384 Прічард Евію, Вінніпег. (126)

ПОВІДОМЛЕННЯ

Повідомяється всіх членів старшого під-відділу Секції Молоді в Вінніпег